

наване въ реда на съвършенитѣ. Съвършенитѣ богомили прѣкарвали много строгъ животъ. Тѣ се отказвали отъ всички земни блага: живѣли бѣдно, не встѣпвали въ бракъ, не пиели вино, не ядѣли месо, сирене и яйца, не присѣдствували на сватба, на кръщение и на каквито и да били увеселителни събрания. Съвършенитѣ богомили били противъ войната и смъртното наказание, затова отбѣгвали отъ войската и не отивали на сждъ. Тѣ се обличали въ черни дълги дрехи, живѣли доста уединено и се занимавали съ прочитане на светото писание и на разни богоугодни книги. Ето защо простиятъ народъ ги уважавалъ и много цѣнилъ тѣхното благославяне. Числото на съвършенитѣ богомили било сравнително малко. Даже въ началото на XIII я вѣкъ, когато богомилството било най-много разпространено, едва ли е имало въ цѣла Европа повече отъ 4000 съвършени.— И жени се приемали въ реда на съвършенитѣ, само че на тѣхъ се забранявало да проповѣдватъ, а имъ се прѣдписвало да се занимаватъ съ ржкодѣлие и да се грижатъ за възпитаването на дѣцата, за бѣднитѣ и за болнитѣ.

Обикновенитѣ богомили живѣли и се обличали както другитѣ хора. Тѣ не се отказвали отъ приятно-ститѣ и задълженията на живота; присѣдствували на увеселителни мѣста, събирали си богатства, отивали на война и се женѣли, само подъ условие, жената да бѣде добра и вѣрна, като имали право да напушатъ женитѣ си, безъ да даватъ нѣкому смѣтка, а това било изворъ на много злоупотрѣбления. Приемането на обикновенитѣ богомили въ реда на съвършенитѣ ставало тържествено, слѣдъ дългъ постъ и молитви. Когато умиралъ обикновенъ богомилъ, надъ него извършвали особенъ обрядъ, чрѣзъ който той ставалъ съвършенъ и отивалъ право въ рая.

Разпространяване и значение на богомилството.— Богомилското учение било бързо прѣгърнато отъ голѣма часть на българския народъ, главно отъ славянското население; защото неговитѣ езически — дуалистични вѣрвания, които не били още изчезнали, намирали подкрѣпа и широко обяснение въ дуалистичното учение